requirit͛ in iuramento ꝓmissorio. vt. s. il⸗
lud q̊d quis ꝓmittit mediāte iuramento
ꝓmissorio sit licitū nec sit impeditiuū me
lioris boni. ⁊ sit nullā includēs iniq̄tatem
q̄ꝫtum hoī apparere ꝑt hūanitus qñ iurat
Qñ igit͛ vnū deficit de tribꝫ comitibꝫ aut
plā deficiūt. est iuramentū illicitū. ⁊ tanto
peius q̄ꝫto plures ⁊ principaliores circū⸗
stantie desunt. Qñ vero tres comites as⸗
sunt. iuramentū est licitū ⁊ meritoriū. im⸗
mo cultus v̄tutis latrie. Unde aug. in ser
mo. de ꝑiurio. Quantū inquit ad me ꝑti⸗
net iuro magna nccītate ꝯpulsus. cum vi
deo ꝙ nisi iurē non mihi credi ⁊ ei q̄ mihi
non credit nō expedire ꝙ nō credit. hac ꝑ⸗
pensa rōe ⁊ ꝯsideratōe deliberata cū mag⸗
no dico timore. corā deo ita est. aut testis
est mihi deus. aut scit xp̄s ꝙ sic est.

Capitulum. ij.

Contra hoc pre

ceptū peccant multi. Primo ꝑ⸗
iuri. Ubi tria sunt principaliter notanda.
Primo quid sit ꝑiuriū. Scd̄o quotupli
citer fiat ꝑiuriū. ⁊ qñ sit mortale vel venia
le pctm̄ Tercio an ꝑiurium sit magis pec
catū q̄ꝫ homicidiū. ⁊ q̄ pene sint ꝑiurij.
Est aūt ꝑiurium vt dicit mgr̄ li. iij. di. xx
xix. mendaciū iuramento firmatū. Et ca
pit͛ ibi mendaciū large tam ꝓ eo q̊d d͛r cō
tra mentē q̄ꝫ ꝓ eo q̊d non d͛r ꝯ mentē. dū
tm̄ sit falsum q̊d d͛r. Uel ꝭm alios. ꝑiuriū
est iuramentū illicitum ⁊ indebitū. Unde
q̊cunq̄ꝫ ex tribꝫ comitibꝫ iuramenti de⸗
fuerit. s. veritas. iusticia. vel iudiciū. ꝑiuri
um est. non tm̄ eodē ordine. Sed primo q̄
dem ⁊ principal͛r ꝑiuriū est qñ deest veri⸗
tas. scd̄ario aūt qñ deest iusticia. Quicun
q̄ꝫ eīm iurat illicitū ex hoc ipso falsitatē in⸗
currit. q͛ obligatus est ad hoc ꝙ ꝯtrariū
faciat. Tercio vero qñ deest iudiciū. q͛ cū
indiscrete iurat ex hoc ip̄o periculo se ꝯmit
tit falsitatē incurrendi. ⁊ sic capit͛ ꝑiuriū
large. ⁊ non est sp̄ pctm̄ mortale ꝑiurium
istis modis oībus. B Scd̄o notan
dū ꝙ qui scienter iurat falsum. sciēter tn̄
q̄ꝫ quo ad dictū ⁊ quo ad iurāmentū ē ve
re ⁊ ꝓprie ꝑiurus. ⁊ est sp̄ pctm̄ mortale.
Cuius rō assignat͛ ꝭm Tho. vbi prius. q͛
ꝑiuriū de sui rōe importat ꝯtemptum dei
Uñ de se importat irreuerentiā dei ipsum
inducere in testē falsitatis. q͛ ꝑ hoc signi⸗
ficat͛ vel ꝙ deus veritatē non cognoscit. ⁊
sic testificat͛ falsum ex ignorātia. aut signi
ficat͛ ꝙ testificat͛ falsitatē. quoꝝ vtrūq̄ꝫ ē
magna dei irreuerentia. Est eīm sic deū in⸗
uocare tm̄ acsi deus nō cognosceret verita
tē ⁊ sic ex ignorātia testificet͛ falsum. vel si
cognoscit eā. tunc ē ac si scienter approbet
⁊ testificet͛ falsitatē Itē ꝑiuriū ꝓprium est
mortale. q͛ directe ꝯ preceptū dei. s. Non
assumes nomen dei tui in vanū. Et ꝯ illd̄
Leui. xix. Non ꝑiurabis in noīe meo.
C Ex quibꝫ sequit͛ ꝙ ꝑiuriū ad min⁹
ix. modis ꝯmittit͛. Primo qñ quis fal
sum iurat solēniter in pn̄tia iudicis qui de
liberauit tā de dicto ꝯfirmato q̄ꝫ de iuram̄
to. Talis ꝑiurans non solū mortaliter sꝫ
etiā enormiter peccat. Uñ ꝑ tres digitos
quos ponit significat͛ ꝙ corpus aīam ⁊ fa
mā impigneraт deo derelicto ipsi dyabo⸗
lo. Nā ibi ꝓpter circūstantias grauius q̇s
peccat. q͛ in iudicio. Et q͛ multū delibera
te ꝑiurat. vt dicit Ray. qui inquit ꝑiurat
ꝑ deū multū obligat͛. qui vero ꝑ deū ⁊ eu⸗
angeliū magis obligat͛. qui istis adiūgit
scōꝝ reliquias magis obligat͛. ⁊ ita cres⸗
centibꝫ solemnitatibꝫ crescit obligatio
Scd̄o ꝑiuriū facit qui extra iudicium vel
nō solēniter falsum iurat deliberās pri⁹ de
dicto ⁊ de iuramēto. ⁊ talis etiam peccat
mortal͛r min⁹ tn̄ q̄ꝫ ꝑcedēs Uñ tho. ij. ij. q.
xcviij. ar. iij. vult ꝙ graui⁹ ē pctm̄ si q̇s ꝑ
euāgeliū solēniter iurās ꝑiuret q̄ꝫ si ꝑ deū
cōi ꝭmone ꝑiuret. tū ꝓpter scandalū. tū ꝓp
ter maiorē deliberatōem. quibꝫ eq̄liter hic
inde positis graui⁹ ē si q̇s ꝑ deū iurās ꝑ⸗
iuret q̄ꝫ iurās ꝑ euāgeliū. ⁊ sunt talia ꝑiu
ria valde grauia pctā. q͛ cū d̄s sic assumit͛
tn̄ testis falsitatis assumit͛ ꝯ scd̄m prece
ptū. Est eī vt paulo añ dictū ē. acsi d̄s nō
noscat v̄itatē. ⁊ sic ex ignorātia testificet͛

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-150/0129
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG